

DOKOŘÁN
ŘÍJEN
2024
CENA 48 Kč

Vážení divadelní přátelé,

Časy se proměňují a my se proměňujeme s nimi... (Tempora mutantur et nos mutamur in illis...) ...jedno však zůstává neměnné, a tím je odvěká lidská touha setkávat se v divadle, užívat si divadla, kochat se divadlem. Bez divadla totiž nemůže být člověk kompletním člověkem.

Převážná většina toho, co člověk užívá, se v čase proměňuje. I divadlo zaznamenalo mnoho změn, ale to podstatné přetrvává. Aktér, jeho divák a jejich vzájemná bohatá koexistence. A ony změny se v historii projevovaly především v podmínkách jejich setkávání. Nejlépe o tom vypovídá architektura prostředí, v němž se divadlo odehrává. Když procházíte divadelními prostory lidské historie, zjistíte, že to nejlepší z minulosti v různých formách setrvává a to nejlepší ze současnosti minulost obohacuje.

Postavit **nový, moderní – současný, funkční** divadelní dům nemůže být zadáním pro experimentující architektky bez znalostí dějinných kontextů, bez pokory vůči názorům současných divadelníků, kteří mají jasnou představu o tom, jak by mělo vše **nově, moderně – současně, funkčně** fungovat, představu vycházející z jejich každodenních zkušeností ze setkávání se svým publikem.

My jsme měli dvojí ohromné štěstí. To prvé spočívalo v tehdejší právní situaci, která nám umožňovala vybrat si architektky podle svého nejlepšího úsudku. Žádné soutěžení, jež by prakticky znamenalo, že se staneme „čekateli“ na výsledek architektonické kreativity, kterou bude posuzovat nějaká komise bez následné odpovědnosti, když její členové z většiny nikdy nebudou novou divadelní budovu užívat, či dokonce navštěvovat. (Měl jsem možnost vidět takto realizované „moderní“ nefunkční divadelní domy. Například jeden z nich měl uspořádání sálu vůči jevišti takové, že se diváci museli na scénu dívat téměř přes rameno. Prostě divácké řady nebyly rovnoběžné s hranou jevi-

ště, byly šikmé! Zajisté velmi novátorské, ovšem zcela nepřijatelné, jednoduše blbě...)

Druhé naše štěstí spočívalo ve výběru architektů, kteří se projevili jako výstavně profesionální tvůrci schopní naslouchat. Plně akceptovali všechny zásadní principy, které měly naše nové divadlo charakterizovat. Především demokratické uspořádání hlediště vycházející z antických amfiteátrů a scénický prostor odpovídající zásadám kouzelného barokního divadla s hlavním jevištěm, dvěma bočními a zadní scénou. Oba architekti Roman Mach a Jozef Kubín se dva roky intenzivně scházeli nad plány nové budovy se všemi profesemi z našeho divadla, s jevištními

techniky, osvětlovači, zvukaři, s garderobou, vlásenkárnou, rekvizitárnou, dílnami a v rozhovorech s nimi získávali veškeré nutné informace ohledně celkových potřeb až po detaily a následně je se svou úžasnou profesionální výbavou převáděli na papír a pak hlídali jejich přerod do reality.

Na počátku naší spolupráce jsem je vyslal do mnoha evropských divadel, která jsem měl možnost předtím navštívit a našel v nich inspiraci pro naši stavbu.

Kdo dělá divadlo, nemá se stydět za to, že použije něco, co jinde znamenitě funguje. Nikdy jsme netoužili být nejlepšími na světě, přáli jsme si být nejlepšími pro naše diváky...

Významnou práci odvedli i další dva architekti. Emil Konečný, který byl nápomocen svými dlouholetými divadelními zkušenostmi, a Mirek Svanovský, ideový autor interiérů a jejich vybavení.

Skvělá spolupráce byla s generálním dodavatelem stavby, dnes OHLA ŽS, a.s. Dodržení všech termínů a kvality práce nakonec přinesla ocenění Nejlepší stavba Jihomoravského kraje a Stavba roku 2004. OHLA ŽS je dodnes jedním z našich nejvýznamnějších sponzorů. Moc se mi líbilo, když mi tehdejší generální ře-

Stalo se...

Ve středu 11. září se v Galerii jefa Kratochvila otevřela výstava výtvarníka a scénografa Jaroslava Milfajta. Neváhejte si před návštěvou naší Činoherní scény projít foyer plné děl našeho milého kolegy.

Ve stejný den se ve foyer scény Hudební konala vernisáž brněnského sochaře Davida Škaroupky. Ani jeho výstavu si nenechte ujít.

Česká premiéra 21. a 22. září na Činoherní scéně

Benj Pasek Justin Paul Steven Levenson

DRAHÝ EVANE HANSENE

režie Stanislav Moša

ditel Ing. Michal Štefl vyprávěl o tom, že na této akci přímo moc nevydělal, ale když naše hotové **nové, moderní – současné a funkční** divadlo ukázali případným investorům s poukazem na to, co dokázali postavit, další nabídky se jim jenom hrnuly...

Všichni dobře víme, že když si pořídíme nový automobil, budeme po čase potřebovat nejprve jeho servis a následně i jeho výměnu za nové. A stejně je to tak s jevištními technologiemi. Jejich dodavatelem byla firma s dnešním názvem GRADIOR TECH a.s. Dnešní název používám proto, že nám tato společnost celou dobu průběžně dodává perfektní servis všech technologických zařízení, a že jich není málo, a kromě toho nás sponzoruje od otevření Hudební scény až dodnes...

Tak to je jedna část. Dům. Tou druhou jsou lidé – všichni ti, kteří tento dům užívají a rozzívají. A to je jako v pohádce naše třetí štěstí. Lidé, kteří společně toto divadlo dělají, ať už před otevřením Hudební scény, nebo po něm, v něm nacházejí radost z naplnění svých životů.

Nově, moderně – současně, funkčně! I když se časy mění a my s nimi, to nejpodstatnější zůstává stejné. Chuť divadelníků dělat dobré divadlo a touha diváků si dobrého divadla užívat. A proto, aby to bylo možné, je nutné neustále dbát na podmínky, které to umožní.

Jsem nesmírně rád, že nejsme jediným divadlem na světě ani v našem městě, kterému to umožněno je. Rekonstruuje se, staví, modernizuje... je to zapotřebí, je to nutné, vždyť kultura je pro naši lidskou civilizaci historicky jedním z nejdůležitějších fenoménů! Dvacet let naše budova Hudební scény báječně funguje. Všechno nasvědčuje tomu, že bude takto fungovat k vašemu potěšení i nadále!

Na shledanou s vámi se při všech dalších divadelních zážitcích na obou našich scénách za všechny své kolegy těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

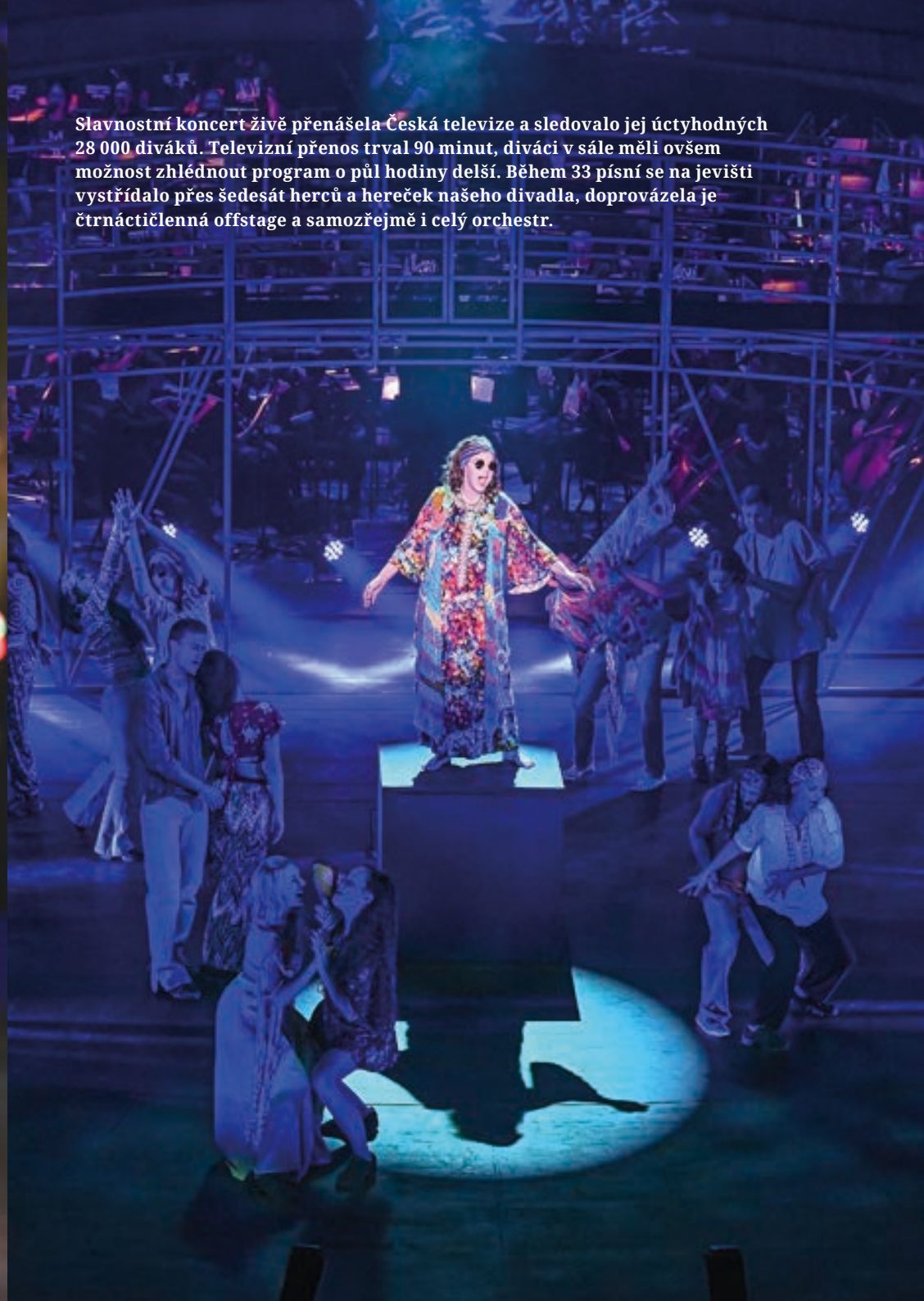
Fotoreportáž

Oslavy XX let Hudební scény

U příležitosti dvacetiletého výročí Hudební scény jsme vydali novou knihu, kterou spolu se Stanislavem Mošou pokřtili Petr Ulrych, Zdenek Merta a Petr Gazdík. Výpravnou publikaci plnou fotografií a vzpomínek lze zakoupit na našich pokladnách.

Slavnostní koncert živě přenášela Česká televize a sledovalo jej úctyhodných 28 000 diváků. Televizní přenos trval 90 minut, diváci v sále měli ovšem možnost zhlédnout program o půl hodiny delší. Během 33 písní se na jevišti vystřídalo přes šedesát herců a hereček našeho divadla, doprovázela je čtrnáctičlenná offstage a samozřejmě i celý orchestr.

Oslavy XX. výročí Hudební scény ovšem začaly již v pátek 13. září, kdy v Klubu vystoupila kapela Petr Gazdík Acoustic Band.

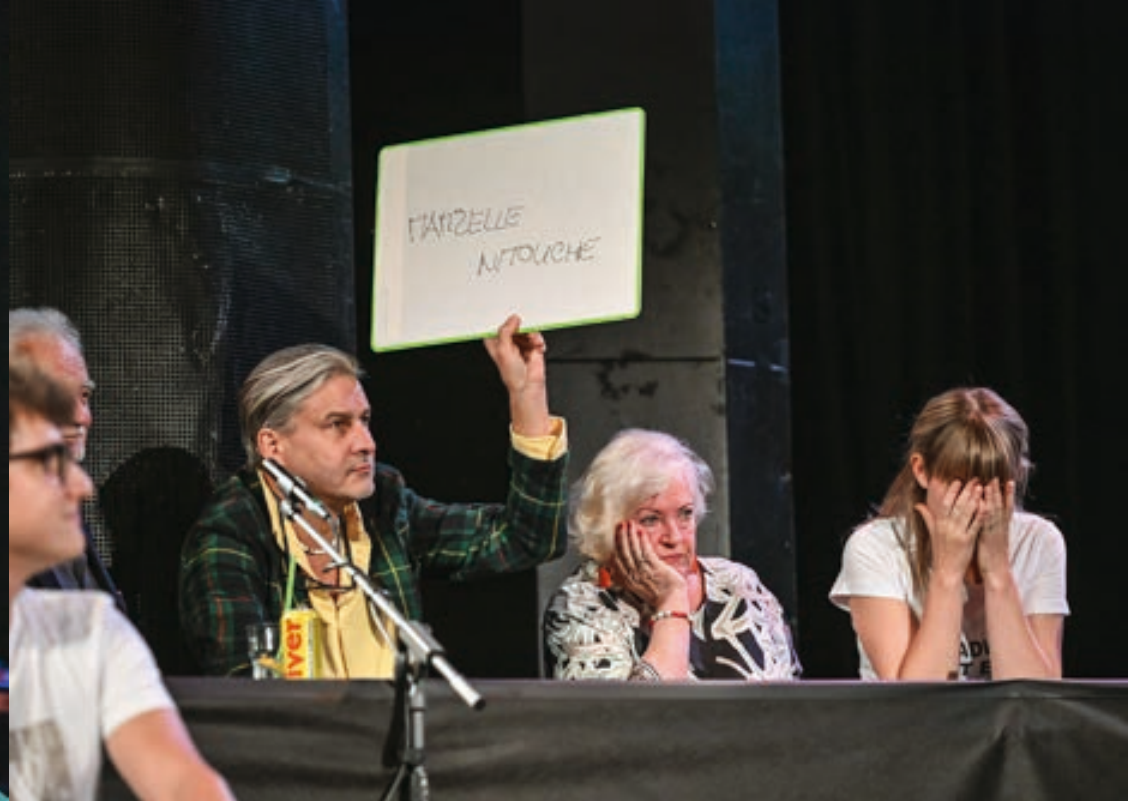
Součástí programu oslav, které jsme kvůli počasí museli přesunout na jeviště Činoherní scény, bylo i vystoupení dětí z Muzikálové školy MdB.

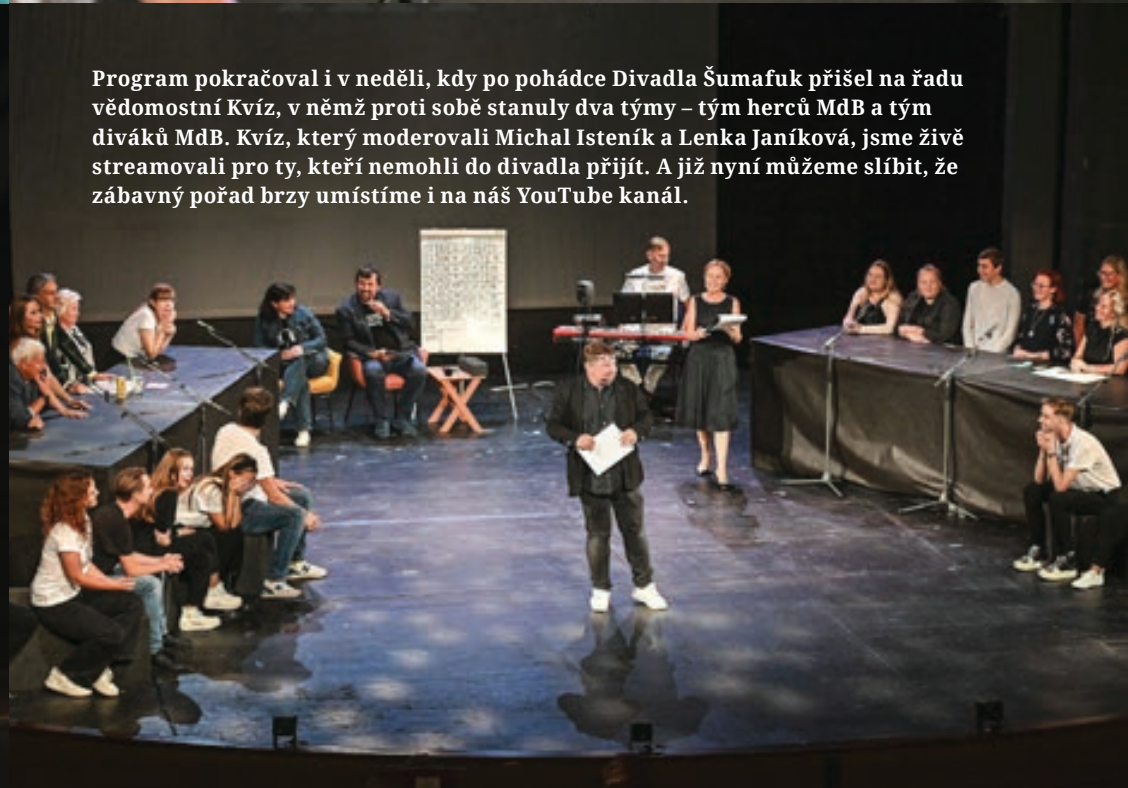
Sobotní odpolední program zahájilo živé vysílání Českého rozhlasu Brno, kam si Zdeněk Junák a Zdeněk Truhlář pozvali Stanislava Mošu, Petra Štěpána, Alenu Antalovou a také Zdenku Herfortovou. Dvouhodinové povídání o Hudební scéně bylo proloženo písničkami, které známe z našeho divadla.

Výjimečný pořad se odehrál i v sobotu v podvečer – Zdenek Merta u klavíru speciál. Moderátorem se tentokrát stal dramaturg Miroslav Ondra a vedle Zdenka Merty si povídal i s dalšími hudebními skladateli, kteří jsou s Hudební scénou neodmyslitelně spojeni.

Vedle Zdenka Merty se tak usadili Karel Cón, Petr Ulrych, Daniel Kyzlink a Robin Schenk. Program doplnili opět sólisté našeho divadla, kteří zpívali právě především písně, jež zazněly v původních titulech napsaných pro naše divadlo.

Program pokračoval i v neděli, kdy po pohádce Divadla Šumafuk přišel na řadu vědomostní Kvíz, v němž proti sobě stanuly dva týmy – tým herců MdB a tým diváků MdB. Kvíz, který moderovali Michal Isteník a Lenka Janíková, jsme živě streamovali pro ty, kteří nemohli do divadla přijít. A již nyní můžeme slíbit, že zábavný pořad brzy umístíme i na náš YouTube kanál.

Čarodějky z Eastwicku

Chystaná premiéra muzikálu, který znají naši diváci již z prvního uvedení v roce 2007, je dalším bodem na seznamu oslav XX. výročí Hudební scény. Návrat oblíbených postav z Eastwicku bude tak jistě dárkem jak pro publikum, tak pro herce. Pro některé jde o znovunastudování známé role, někteří ale přicházejí k práci zcela nově. Zeptali jsme se hereček a herců v hlavních rolích, jaký je to pocit.

Radka Coufalová, Johana Gazdíková, Ivana Vaňková

V jaké fázi vaší kariéry vás zastihla premiéra původního nastudování v roce 2007?

Radka Coufalová: Byla jsem šestým rokem v angažmá, maminka tříletého syna a netušila jsem, že budu onen rok přebírat v Národním divadle Cenu Thálie.

Ivana Vaňková: Tehdy jsem byla asi šest nebo sedm let v angažmá, takže v podstatě na počátku kariéry. Divadelních zkušeností jsem měla malinko a připadala jsem si trochu mladá a nezralá na takovou roli i z hlediska zkušeností životních. Nicméně jsem se tím nenechala rozhodit. *(smích)*

Johana Gazdíková: Bylo to krásné období – jak říká Roxana: „Doba her a malin nezralých.“ Bylo mi dvacet devět a život se zdál být jednoduchý a jasný... K tomu tato vysněná role, a navíc v překrásné inscenaci – co víc chtít?

Od premiéry uplynulo sedmáct a půl roku, což je jeden dospělý život. V čem bude vaše role jiná s odstupem prožitých let a zkušeností?

Radka Coufalová: Moje Sukie bude po sedm-

nácti letech konečně ve správném věku. V roce 2007 jsem nemohla ani tušit, jaké to je, když ženské ujíždí vlak... Teď už to chápu moc dobře. *(smích)*

Ivana Vaňková: Dnes už mám kromě divadelních také mnohem víc životních zkušeností a jednoho téměř dospělého syna. Takže ať chci, nebo nechci, asi se to projeví. *(smích)* Ale nenechám se tím rozhodit.

Johana Gazdíková: No, myslím, že právě v těch odžitých letech a v tom všem, co mě během nich potkalo...

Hlavní hrdinky si chtějí přičarovat dokonalého muže. Podle vás – existuje takový? Případně podařilo se vám ho najít?

Radka Coufalová: Dokonalý muž? Dokonalá žena? Dokonalý vztah? To by byla nuda, ne?

Ivana Vaňková: Věřím, že pro každého někde existuje, a já patřím k těm šťastným, které toho svého dokonalého našly. Nebo on mě. *(smích)*

Johana Gazdíková: Tohle je v mém případě tedy skutečně otázka na tělo... Právě prožívám období, ve kterém znovu začínám věřit, že se mi ho konečně najít podařilo.

Postavu Darryla Van Horna hrál v české premiéře také Martin Havelka

Tereza Navrátilová, Svetlana Janotová, Andrea Zelová

Viděla jste původní nastudování muzikálu v Městském divadle Brno z roku 2007? Znáte filmovou verzi?

Svetlana Janotová: Viděla jsem původní inscenaci ještě jako studentka JAMU. A film jsem taky kdysi viděla. V obou variantách jsem ocenila dobře napsané dialogy.

Andrea Zelová: Původní verzi muzikálu jsem viděla ve čtvrtém ročníku na JAMU a pamatuji si, že se mi celé představení velmi líbilo. Byla to tenkrát v Brně velká muzikálová senzace, kterou viděli snad úplně všichni. Filmovou předlohu znám také a je neméně skvělá.

Tereza Navrátilová: Původní nastudování jsem neviděla, jen část pracovního záznamu, ale to nepočítám. Nicméně film znám, to je klasika.

Hlavní hrdinky si chtějí přičarovat dokonalého muže. Existuje podle vás takový? Podařilo se vám ho najít?

Svetlana Janotová: Myslím, že dokonalý muž neexistuje. Stejně tak ani dokonalá žena. Já jsem našla muže, který dokonalý není, ale pro mě je to ten nejlepší!

Andrea Zelová: Jestli existuje dokonalý

muž? Myslím si, že ne. Ale jednoho téměř dokonalého se mi podařilo přičarovat. *(smích)*

Tereza Navrátilová: Pokud mluvíme o dokonalém muži bez chyb, tak ne. Pokud mluvíme o dokonalém muži s chybami, tak ano. *(smích)*

Na co se v souvislosti s tímto muzikálem nejvíc těšíte? Z čeho máte naopak obavy?

Svetlana Janotová: Těším se na společné chvíle na jevišti, ale i v šatně s mými kolegyňami, ostatními čarodějkami. Těším se na hezké pěvecké výzvy. A dost se obávám scén s létáním, protože mám strach z výšek. No, bude potřeba zase trošku překonávat samu sebe, ale to občas neuškodí.

Andrea Zelová: Nejvíce se asi těším na společné zkoušení a obavy mám, ostatně jako vždy, úplně ze všeho. *(smích)*

Tereza Navrátilová: Moc se těším na společné písně čarodějek. No a obavy mám z času! Pro některé bude zkoušení sice spíš opáčko, ale někteří naopak začínáme od nuly. A vzhledem k tomu, že premiéra je už druhý víkend v říjnu, tak hádám, že práce to bude intenzivní. *(smích)*

Postavu Felicie znovu nastuduje také Lenka Bartolšicová

Petr Gazdík, Petr Štěpán

S jakými pocity jste přijali zprávu o tom, že se *Čarodějky z Eastwicku* znovu vrátí na repertoár?

Petr Gazdík: Přiznám se, že jsem byl u rodu této myšlenky hned potom, co jsme se dozvěděli, že práva na muzikál *Les Misérables* (*Bídníci*) budou dostupná až později z důvodu posunuté pražské premiéry. Jednoduše mám nyní radost, že se to povedlo! Je a byla to vždy moje oblíbená inscenace.

Petr Štěpán: Mé pocity byly ambivalentní (tohle slovo použil profesor Cejpek u mé zkoušky ze světového divadla a od té doby si ho pamatuju). Je to skvělý titul a zažili jsme s tímhle představením spoustu srandy, ale znáte to přísloví o vstupování do stejné řeky... Tak uvidíme.

V jaké fázi vás zastihla premiéra původního nastudování v roce 2007? Kam ve své kariéře radíte roli Darryla?

Petr Gazdík: Nevzpomínám si na žádnou signifikantní „fázi“. Už tehdy jsem si přál, aby se u nás *Čarodějky* dělaly, na Darryla jsem byl ještě trochu „ucho“, ale myslím, že jsem se s tím popasoval dobře – tehdy mi byl velkým vzorem Martin Havelka. Chybí nám...

Petr Štěpán: Bylo to tehdy šťastné období – jak životní, tak pracovní. A u této inscenace se sešla fajn parta. Darryl Van Horne, to je pro herce výzva, role, co se nedá jen odehrát, odzpívat. Je třeba ji okořenit něčím osobitým.

Od premiéry uplynulo sedmnáct a půl roku, což je jeden dospělý život. V čem bude váš Darryl jiný s odstupem prožitých let a zkušeností?

Petr Gazdík: O ta léta a zkušenosti – doufám. Jak jsem říkal, tehdy jsem byl spíš chlapec, teď už přeče jen „starší kluk“.

Petr Štěpán: Darryl 2024 bude minimálně o 10 kilo těžší, a to nejen zážitky a zkušenostmi. Ale nezměnili jsme se jen my, změnilo se vnímání vztahu muže a ženy, gender, transgender, hyperkorektnost a spousta dalších „novinek“, kterými se společnost stává komplikovanější a život sterilnějším. Věřím, že náš divák je v tomto ohledu ještě v pořádku.

Text: Lenka Kolegarová
Kompletní anketa bude otištěna
v programové brožuře inscenace

Hvězda v pasti

22. října na Činoherní scéně

Na slavného herce Garryho Essendina se hned od rána vrhá sekretářka s neodkladnými úkoly, otravný mladý dramatik, exmanželka, divadelní producenti a v knihovně se probouzí mladičká fanyнка, která se včera jaksi zabloudila až k němu. Zápětka pro komedii jako stvořená a skvěle sluší charismatičkému, ironickému a okouzujícímu Igoru Ondříčkovi – ale nejenom jemu, protože kostýmy A. Gruskové a scéna D. Janoška jsou zkrátka a prostě úžasné. Působná britská konverzační komedie s perlivými dialogy, kde si postavy jen tak mimochodem vyjadřují své povrchní i hluboké city, aby je hned poté láskyplně, škodolibě i ironicky okomentovaly... a aby následně svým biologickým pudům noblesně podlehly. Osobně ani nevím, zda mě víc těšilo sledovat kousavé šermování herců na scéně, poslouchat chytré bonmoty jak od O. Wilda anebo oceňovat krásné kostýmy v osvěžující scénografii. Srdečně zvu do divadla.

Text: Mikoláš Tyc

Noël Coward:

derniéra

HVĚZDA V PASTI konverzační komedie

Bývalá manželka, současná manželka jeho producenta, sekretářka, hospodyně, fanyнка a její matka – to už je i na světě showbyznysu protřelou hereckou hvězdou Garryho poněkud příliš. Podobně je však zkušenou hereckou osobností i Garryho představitel Igor Ondříček, jenž si se všemi eskapádami, jež mu dámy uchystají, k potěše diváků s bravurou a vtipem poradí.

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: I. Ondříček, I. Vaňková, E. Studénková, A. Janíčková, L. Janíková, J. Przebinda, J. Brožek, J. Mach, J. Valeš, A. Zelová a J. Musilová.

Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson:

DRAHÝ EVANE HANSENE nejúspěšnější muzikál současnosti

Nakolik se jeden z ústředních námětů působivého komorního muzikálu, kterým je sdílení a následné zneužívání příspěvků na sociálních sítích, může zdát zaměřený jen na teenagery a nakolik se téma šikany a sociální úzkosti může zdát depresivní, opak je pravdou – příběh Evana Hansena totiž osloví všechny generace a poskytne řadu laskavých a humorných momentů!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: J. Brožek nebo M. Salvadori, A. Antalová, D. Křížová, D. Rymeš, L. Bergerová, L. Janota, L. Matouš a E. Hladilová.

Francis Scott Fitzgerald:

VELKÝ GATSBY dramatisace slavného románu jazzového věku

Na prahu ráje – tak sice zní název jiného díla amerického spisovatele Francise Scotta Fitzgeralda, docela dobře však vystihuje románové a v tomto případě i divadelní postavy *Velkého Gatsbyho*. Příslušníci místní smetanky mají vše, na co si vzpomenou, zároveň je ale od pomyslného ráje dělí nepřekonatelná propast, již svým chováním prohlubují pouze oni sami.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Janota, J. Brožek, K. Daňhelová, D. Velčická, D. Vitázek, O. Studénka, Z. Brožek Holbeinová, J. Gazdíkova, J. Uličník, M. Němec a další.

Kateřina Tučková, Dodo Gombár:

BÍLÁ VODA dramatisace románu o ženách, víře a zlu

Bílá Voda coby název zapadlé, Bohem i lidmi zapomenuté vesničky na jednu stranu působí poeticky, na stranu druhou to, co se v ní v ústraní „na konci světa“ ve stínu pohraničních hor odehrávalo, by se dalo označit různorodými přívlastky, rozhodně však ne jako poetické. A právě o osudech bělovodských řádových sester daná inscenace podává výjimečnou výpověď.

Režie: Dodo Gombár

Hrají: L. Janíková, M. Sedláčková, R. Coufalová, D. Hofmanová, D. Velčická, P. Vitázková, M. Krajčová, E. Kubálková, E. Hladilová a další.

PROGRAM ŘÍJEN

PROGRAM LISTOPAD

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ÚT 1.10. 19.00	Ocelové magnolie	C2
ČT 3.10. 19.00	Drahý Evane Hansene	C4
PÁ 4.10. 19.00	Drahý Evane Hansene	C5
SO 5.10. 19.00	Drahý Evane Hansene	AB6
NE 6.10. 14.00	Drahý Evane Hansene	
NE 6.10. 19.00	Drahý Evane Hansene	D
PO 7.10. 19.00	Ocelové magnolie	AB1
ÚT 8.10. 19.00	Ocelové magnolie	E2
ST 9.10. 19.00	Ti druzí	Z2024
ČT 10.10. 19.00	Ti druzí	X2024
PÁ 11.10. 19.00	Ti druzí	T2024
PO 14.10. 19.00	Velký Gatsby	
ÚT 15.10. 18.00	Velký Gatsby	
ST 16.10. 19.00	První rande	
ČT 17.10. 17.00	Prachy!	zadáno
PÁ 18.10. 19.00	Prachy!	
SO 19.10. 18.00	Bílá Voda	
NE 20.10. 19.00	Vrahčák a anděl	
PO 21.10. 19.00	Hvězda v pasti	
ÚT 22.10. 18.00	Hvězda v pasti	
ČT 24.10. 19.00	Hra, která se zvrtila	
PÁ 25.10. 19.00	Hra, která se zvrtila	
SO 26.10. 18.00	Hra, která se zvrtila	
NE 27.10. 18.00	Hra, která se zvrtila	
PO 28.10. 18.00	Splašené nůžky	
ÚT 29.10. 19.00	Ocelové magnolie	AB2
ČT 31.10. 19.00	Ocelové magnolie	AB4

PÁ 11.10. 14.00	Čarodějky z Eastwicku	
PÁ 11.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	A5/AB5
SO 12.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	P
NE 13.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	
PO 14.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	
ÚT 15.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	A2/AB2
ST 16.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	A3/AB3
ČT 17.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	A4/AB4
PÁ 18.10. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	zadáno
SO 19.10. 19.00	Sto let je jen začátek	
NE 20.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	D/E7
PO 21.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	A1/AB1
ÚT 22.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	C2/E2
ST 23.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	
ČT 24.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	C4
PÁ 25.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	C5/E5
SO 26.10. 14.00	Čarodějky z Eastwicku	
SO 26.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	AG/AB6
NE 27.10. 14.00	Čarodějky z Eastwicku	
NE 27.10. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	
PO 28.10. 14.00	Čarodějky z Eastwicku	
PO 28.10. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	
ÚT 29.10. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	SP
ST 30.10. 19.00	Čarodějky z Eastwicku	
ČT 31.10. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	

PÁ 1.11. 19.00	Ocelové magnolie	E5
SO 2.11. 19.00	Hra, která se zvrtila	
NE 3.11. 18.00	Hra, která se zvrtila	
PO 4.11. 18.00	Anna Karenina	
ÚT 5.11. 18.00	Anna Karenina	
ST 6.11. 19.00	Ti druzí	A2024
ČT 7.11. 19.00	Ti druzí	M2024
PÁ 8.11. 19.00	Ocelové magnolie	AB5
SO 9.11. 19.00	Ocelové magnolie	AB6
NE 10.11. 18.00	Splašené nůžky	
PO 11.11. 19.00	Splašené nůžky	
ÚT 12.11. 18.00	Prachy!	PPP
ST 13.11. 18.00	Prachy!	P18
ČT 14.11. 19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
PÁ 15.11. 19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
SO 16.11. 18.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
NE 17.11. 14.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
PO 18.11. 18.00	Skleněný pokoj	
ÚT 19.11. 18.00	Skleněný pokoj	
ČT 21.11. 19.00	Splašené nůžky	zadáno
SO 23.11. 19.00	Drahý Evane Hansene	A6
NE 24.11. 14.00	Drahý Evane Hansene	
NE 24.11. 19.00	Drahý Evane Hansene	E7
PO 25.11. 18.00	Drahý Evane Hansene	SP
ÚT 26.11. 19.00	Drahý Evane Hansene	C2
ST 27.11. 19.00	Drahý Evane Hansene	A3
ČT 28.11. 18.00	Prachy!	zadáno
PÁ 29.11. 19.00	Prachy!	
SO 30.11. 19.00	Ti druzí	V2024

SO 2.11. 19.00	Pretty Woman	
NE 3.11. 14.00	Pretty Woman	
NE 3.11. 18.00	Pretty Woman	
PO 4.11. 19.00	Pretty Woman	
ÚT 5.11. 18.00	Pretty Woman	
ST 6.11. 19.00	Pretty Woman	
PÁ 8.11. 19.00	Monty Python's Spamalot	
SO 9.11. 19.00	Monty Python's Spamalot	
NE 10.11. 14.00	Monty Python's Spamalot	
NE 10.11. 18.00	Monty Python's Spamalot	
ÚT 12.11. 19.00	BASTARD	
ST 13.11. 19.00	BASTARD	
ČT 14.11. 18.00	BASTARD	
PÁ 15.11. 18.00	BASTARD	
NE 17.11. 19.00	Mamma Mia!	
PO 18.11. 19.00	Mamma Mia!	
ÚT 19.11. 18.00	Mamma Mia!	
ST 20.11. 19.00	Mamma Mia!	
ČT 21.11. 18.30	Mamma Mia!	zadáno
SO 23.11. 14.00	Heidi	zadáno
SO 23.11. 18.00	Heidi	
NE 24.11. 14.00	Heidi	
NE 24.11. 18.00	Heidi	
ÚT 26.11. 18.30	Čarodějky z Eastwicku	zadáno
ST 27.11. 18.30	Čarodějky z Eastwicku	zadáno
ČT 28.11. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	
PÁ 29.11. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	zadáno
SO 30.11. 14.00	Čarodějky z Eastwicku	
SO 30.11. 18.00	Čarodějky z Eastwicku	

■ Veřejná generálka ■ Premiéra

■ Děníra ■ Hostování

Lev Nikolajevič Tolstoj:

ANNA KARENINA

příběh o hledání lásky

V listopadu se rozloučíme s opravdovým pokladem repertoáru – skutečně jako drahokam totiž při každé repríze inscenace *Anna Karenina* zářila Ivana Vaňková v titulní roli láskou zmítané ženy, která miluje svého syna, současně ale i svého milence. Tehdejší pokrytecká společnost plná dobových mravokárců se však už ráda postará, aby nakonec neměla ani jednoho.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: I. Vaňková, J. Mazák, J. Mach, M. Němec, M. Isteník, M. Sedláčková, P. Vitázková a další.

John Du Prez, Eric Idle:

MONTY PYTHON'S SPAMALOT

bláznivá muzikálová komedie podle Monty Pythonů

„V Brně můžeš uspět, jen když Slováky tam máš!“ Úryvek jedné z mnoha žertovných písní dává tušit, že celá muzikálová komedie oplývá lehce neko-rektním humorem a slovními hříčkami, jejichž hlavním cílem je střelení do vlastních řad. Také díky tomu každá její repríza baví herce na jevišti i diváky v hledišti, kterým tuto střelenou show opět rádi naservírujeme!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán nebo L. Vlček, H. Holišová nebo A. Zelová, J. Brožek nebo O. Halánek, D. Rymeš nebo M. Salvadori, O. Studénka nebo D. Vitázek, L. Janota nebo A. Slanina a další.

Zdenek Merta, Stanislav Moša:

BASTARD

vizualizované oratorium

„Jsi jak já, jako já, do sebe hnán...“ Těmito slovy a upřímnou láskou se snaží Markétka uchránit Bastarda před svody, jež před něj klade Satan a jeho zá-ludné stíny. I ochranná ruka Ducha svatého je na ně příliš krátká, a tak Bastard toužící po všem na všech světech, vše ztrácí... Znamé faustovské téma vás ohromí nadčasovostí, skvělou hudbou i vizuální koncepcí.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: D. Vitázek, E. Mertová, V. Matušová, S. Janotová, I. Vaňková, D. Velčická, J. Apolenář, O. Studénka, O. Smysl a další.

Simon Mawer, Stanislav Moša:

SKLENĚNÝ POKOJ

příběh legendární vily

Skleněný pokoj v architektonickém slova smyslu bez jakékoliv přetvářky transparentně zrcadlí a odráží všechno, co se v něm odehrává. Podobně tak i hlavním hrdinou stejnojmenné inscenace se stávají nepřikrášlené životní příběhy lidí, jež se v onom ikonickém skleněném prostoru postupem času spolu s vývojem evropských dějin střídají, míjejí a znovu setkávají.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: P. Vitázková, P. Štěpán, I. Vaňková, S. Janotová, M. Isteník, R. Gajdoš, R. Coufalová, J. Mach a další.

Osobnosti MdB doporučují...

Sedm jednou ranou

Dušana Vitázka

V minulém čísle jsme zahájili novou Doko-řánovou rubriku *Sedm jednou ranou*, kde mají osobnosti MdB nabídnout vždy sedm tipů na věci, které jim dělají radost (knihu, album, film, seriál, výstavu, hospodu, kavárnu, místo na výlety, les, písničku, koupaliště, oblíbenou kolegyni nebo kolegu...). Hned druhý host této rubriky Dušan Vitázek pojal zadání velmi svobodně (a sugestivně) – ale k oslavě *20 let Hudební scény*, na niž pan Vitázek odevzdal práce jako málokdo, jsme jej rozhodně nechtěli v této svobodě omezovat. Těšme se na další tipy na radost!

Nominace

1. Radost mi dělá, když cítím, že jsou věci tak, jak mají být. To ale samozřejmě není úplně pravidlo. Když pak ale naberu odvahu postěžovat si, že je něco v nesouladu a že z toho nemám úplně radost, nejčastější odpověď je, že vše je, jak má být... Z čehož vyplývá zajímavá filozofická smyčka, že mám vlastně radost, i když ji nemám. Zajímavý.
2. Taky mám radost, že mám přesně tolik starostí, že můžu psát tyhle řádky filozofie pro chudé, to je přece pecka, kéž by tak mohl činit každý.
3. Mám radost, že mi teče z kohoutku pitná voda a když tím kohoutkem otočím, tak dokonce teplá.
4. Ultra nej radost mám, když mají radost moje děti, to mám pak automaticky radost i ze sebe.
5. A pozor... radost ze sebe je docela náročná disciplína... jakože jsem rád, že jsem.
6. Radost mám, když si dokážu dát možnost vědomě procítit tu vibraci, že dokážu být zdravý vědomě. Ano, předchozí větu si klidně přečtete znovu, to je vážný.
7. No a hodně velkou radost mám, když je na veřejných záchodech na dveřích háček na kabát. To prostě fakt potěší.

Text: Dušan Vitázek
Kresba: Jaroslav Milfajt

Svetlana Janotová

byla za roli Morticii v muzikálu *The Addams Family* nominována na Cenu Thálie. Slavnostní předávání proběhne 5. října.

Zeptali jsme se diváků...

U příležitosti výročí dvaceti let Hudební scény jsme se rozhodli zeptat přesně dvaceti diváků na několik otázek souvisejících právě s touto naší úžasnou scénou. Posbírali jsme nejen vaše přání, ale také jsme si společně s vámi dovolili zavzpomínat na naše starší tituly, z nichž nejedem nám stejně jako vám už velice chybí. Jsme moc rádi, že oslavujete společně s námi. Zároveň také z celého srdce děkujeme za krásné odpovědi a přání věnovaná naší Hudební scéně. Budeme se na vás všechny těšit na viděnou v hledištích našeho divadla.

Na jaké muzikály hrané na Hudební scéně nejvíce vzpomínáte? Máte v paměti nějaký konkrétní zážitek nebo herecký výkon? Je některý, který jste viděli na naší Hudební scéně několikrát?

Honza: Herecký výkon, na který nemůžu zapomenout, je Dušan Vitázek v roli Jekylla a Hyde. Na to, jak moc se mi to líbilo a o jak intenzivní zážitek se jednalo, jsem si vzpomněl právě díky koncertu *Dvacet let Hudební scény*. A několikrát jsem tady viděl muzikál *Devět křížů*.

Bára: Na co nejvíc vzpomínám, je muzikál *Bídníci*, který jsem tu na Hudební scéně zároveň viděla nejvícekrát.

Kateřina: Můj oblíbený muzikál je *Devět křížů*.

Vladka: Já mám velký zážitek, když jsem

tady viděla jako malá *Mary Poppins*.

Dana: Pro mě je jednička *Mamma Mia!*. A samozřejmě *Matilda*, ta byla obrovský zážitek, výkony dětí byly úžasné, určitě na ni musím vzít také svoji vnučku.

Lída a František: Nejvíce nám zůstala v hlavě *Mary Poppins* a *Bídníci*.

Eliška: Neskutečný výkon za mě předvedla Esther Mertová v muzikálu *BASTARD*, má opravdu nádherný hlas. Nejvícekrát jsem viděla muzikál *Medicus*, má u mě speciální místo. A samozřejmě nesmím zapomenout na muzikál *Devět křížů*, ve kterém se spojilo neskutečně dobrých věcí, jako je skvělá hudba, úžasné herecké výkony a silný příběh, který mnou rezonuje pokaždé, když po D1 přejíždím okolo tohoto místa domů.

Angelika: Vzpomínám na *Bitls*. A několi-

krát za sebou můžu vidět *Monty Python's Spamalot*.

Tereza: *Johnny Blue*, to je taková moje srdcovka.

Zuzana a Petr: Manžel a já jsme se strašně těšili na *Odyseiu*. Já si pamatuju, že tam bylo velké sólo na bicí, které se mi tehdy strašně líbilo, později jsem už nic takového neslyšela. Bubny byly po obou stranách, bylo to úžasné.

Henrieta: Ráda bych znovu zašla na *Čarodějky z Eastwicku* nebo na *Sněhurku a sedm trpaslíků*.

Marianna: Ivanka Vaňková v *Cikáni jdou do nebe*, to pro mě byl jeden z nejlepších zážitků. Moje nejoblíbenější muzikály jsou *Devět křížů*, *Cikáni jdou do nebe*, *Monty Python's Spamalot*, *Představ si...* a *Pískání po větru*.

Iva: Pro mě jsou určitě zásadní muzikály *Mamma Mia!*, *Mary Poppins*, *Oliver!* a *Představ si...*

Eva: Velice se mi líbily muzikály *Mamma Mia!* a *Jekyll a Hyde*. Herecké obsazení je vždycky skvělé, divadlo si pořád drží vysokou úroveň a výborné výkony, jako jsou ty Aleny Antalové, tu obdivujeme. Rádi sem jezdíme, je to naše nejoblíbenější divadlo.

Jarka: *Devět křížů*, *Bits*, ty jsem viděla několikrát a postupně jsem na ně vzala také všechny své přátele a známé.

Možná to bude těžké, ale vzpomenete si ještě, jaké bylo první představení, jež jste na Hudební scéně viděli?

Marianna: Určitě si to pamatuju, jako první jsem viděla muzikál *Vlasy* a od té doby jsem se zamilovala do divadla. Byla jsem v šoku z výkonu Stanislava Slováka a od té doby si ho pamatuju.

Honza: První představení, které jsem na Hudební scéně viděl, byla *Mary Poppins*, kterou jsem později měl tu úžasnou možnost vidět dokonce několikrát.

Lucie: Nemohlo mi být víc než pět let a byl to muzikál *Zahrada divů*. Bohužel jediné, co si z toho pamatuji, je velký nafouklý slon a to je všechno.

Iva: Muzikál *Oliver!*.

Tereza: První představení, které jsem tady viděla, to jsem byla ještě na základní škole,

byl *DUCH* s Jakubem Zedníčkem jako Willem.

Jarka: Na úplně první představení na Hudební scéně si asi nevzpomenu, ale jedny z prvních byly určitě muzikály *Chicago* a *Kočky*.

Angelika: Podle divadelních programů, které si doma poctivě schovávám, vím, že mým prvním představením byla *Veselá vdova*. Ještě si dobře vzpomínám, že jsem viděla muzikály *Probuzení jara* a *TITANIC*. Od té doby jsem už byla na všech inscenacích, co se tu na Hudební scéně hrály.

Eliška: Ve druhém ročníku na střední škole jsme šli v rámci předmetu společně na muzikál *Mamma Mia!*, ten byl tedy první, který jsem tady na Hudební scéně viděla.

Zuzana a Petr: Jako první jsme viděli muzikál *Hair (Vlasy)*, kterým se před dvaceti lety Hudební scéna otevírala. Já do Městského divadla chodím ještě od dob studentky. Teď sem sama jezdím se svými žáky a musím říct, že jsme vždycky spokojeni, ať je to muzikál, nebo činohra.

Je nějaký muzikál, který byste si přáli vidět na Hudební scéně znovu, i když už měl svou derniéru?

Hanka: Přála bych si znovu vidět muzikály *Johnny Blue* a *Mladý Frankenstein*, na který jsem si krásně zavzpomínala díky koncertu *Dvacet let Hudební scény*.

Kateřina: Určitě bych si přála, aby se vrátila *Mary Poppins* anebo *Probuzení jara*.

Henrieta: Já mám velkou radost právě z návratu *Čarodějek z Eastwicku* a ještě by se mohla vrátit *Sněhurka a sedm trpaslíků*, ta byla geniálně napsaná, mohli na ni chodit jak děti, tak dospělí.

Honza: Tak na tuto otázku mám jasnou odpověď, na Hudební scéně bych si znovu přál vidět muzikál *Děsnej pátek*, ten se mi líbil opravdu moc.

Lída a František: První a stejně tak jeden z nejlepších, co jsme viděli, byli *Bídníci*, ti by se určitě měli vrátit, byli perfektní.

Vladka: Nepochybně bych si znovu přála vidět *Papežku*, ta byla úžasná a zanechala ve mně velký dojem. Ale je to těžké, tady jsou všechny muzikály krásné.

Angelika: Já bych rozhodně chtěla vrátit muzikál *Bits*.

Iva: Moc se mi líbil *Limonádový Joe*, *Bits* a *Mary Poppins*, na tu bych někdy ráda vzala svoji vnučku.

Lucie: *Bits* a *Pokrevní bratry*, to byl doják, a určitě také *DUCHA*, *Flashdance*, *Sněhurku a sedm trpaslíků*, *Bídníky* a nesmím zapomenout také na *Papežku*.

Marianna: *Bits*, *Představ si...*, *Pískání po větru*, *Horečka sobotní noci*, *Cikáni jdou do nebe*, *Zorro*, *Mary Poppins...* Je jich opravdu spousta...

Eliška: Z inscenací, které jsem nestihla vidět, bych si přála, aby se vrátily muzikály *Představ si...* a *Divá Bára*, kterou jsem měla možnost vidět pouze na záznamu.

Bára: Rozhodně muzikál *Bídníci*. A také bych si přála vrátit některé inscenace, které jsem ještě nemohla zažít, například muzikál *Hair (Vlasy)*.

Napadne vás i nějaký muzikál, jež Městské divadlo ještě neuvedlo a vy byste ho na Hudební scéně rádi viděli?

Tereza: Přála bych si, aby divadlo uvedlo *Fantoma opery*.

Henrieta: Mohl by se tu hrát muzikál *Six*.

Růžena: Chtěla bych tu vidět *Billyho Elliota* a *Wicked (Čarodějku)*, z českých muzikálů bych pak moc ráda viděla *Draculu*.

Jarka: Já bych si přála vidět *Věc Makropulos* Karla Čapka, ovšem jako muzikál.

Iva: Muzikál *Rebecca*, ten bych ráda viděla na Hudební scéně.

Eliška: Co bych byla ráda, aby Městské divadlo nastudovalo, jsou muzikály *Waitress* a *Six*.

A na závěr, je něco, co byste rádi popřáli naší Hudební scéně do dalších let?

Honza: Hudební scéně bych do dalších let popřál hlavně spokojené diváky, spoustu dalších představení, která se budou lidem líbit, a aby jí to šlapalo a klapalo.

Bára: Aby byla stále plná takových krásných představení a já jsem na ně mohla jezdit pořád dál. Prostě abychom se stále měli na co dívat.

Kateřina: Dalších dvacet let, je to skvělé.

Vladka: Sto dalších let. Takové úžasné výko-

ny jako děláte tady, všechno na profesionální úrovni, a přeju vám, ať se vám to pořád tak daří.

Dana a Eva: Spoustu takových skvělých muzikantů, zpěváků a tanečníků, jako už tu jsou.

Eliška: Já bych jí hlavně popřála otevřenou mysl k novým muzikálům, ale také k novým trendům, které hudební divadlo momentálně přináší. Aby si divadlo kolem sebe i nadále ponechalo takový tým šikovných lidí a profesionálů. Nemyslím tím jenom herce, ale také ostatní zaměstnance divadla, jejichž práce není vždy pro diváky vidět, ale je nesmírně důležitá.

Iva: Já bych divadlu popřála, aby se mu strašně dařilo a aby představení byla stále tak úžasná, jako jsou doteď. Ať můžou tvořit a nemusí se starat o peníze.

Angelika: Hodně úspěchů a aby to mělo na Hudební scéně stále takový švunk, jako měl i koncert *Dvacet let Hudební scény*, ze kterého jsem naprosto unesená.

Lída a František: Jen tak dál. Ať se jí daří.

Tereza: Já bych hlavně popřála hodně spokojených diváků, také Cen Thálie a spoustu krásných inscenací pro nás všechny.

Zuzana a Petr: Popřáli bychom, aby jí to pořád tak dobře zpívalo a hrálo jako doposud.

Růžena: Ať sem všichni chodíme dalších XX let. Aby se tu i nadále objevovaly zajímavé tituly, které nejsou českému publiku tak známé, jako například *Pretty Woman*. Ať jde do toho a nebojí se riskovat.

Marianna: Přeju jen to nejlepší, ať ta budova vydrží ještě dalších sto dvacet let, spoustu dalších skvělých muzikálů, a ať jsou všichni, co tu pracují, zdraví a ať se jim daří.

Henrieta: Popřála bych jí spoustu talentů, jako už zde jsou, všestranně nadaných, tanečně, hudebně i herecky. Mnoho zarpulitých diváků, jaké tady potkávám. Hodně zdraví, sil a entuziazmu vedení divadla, protože si myslím, že to, co dělá, dělá velice dobře.

Text: Eliška Halodová

Jaroslav Hanák

Hudba spojuje lidi

Firma PS BRNO je dlouholetým podporovatelem Městského divadla Brno. Jednatel společnosti je Ing. Jaroslav Hanák, který je častým divákem našich premiérových titulů. Poprosila jsem ho, jestli by ve svém nabitém programu našel malou chvíli a odpověděl mi na pár všetečných otázek.

Můžete našim divákům v krátkosti představit, čím se zabývá vaše firma a jak vznikla spolupráce firmy PS BRNO a Městského divadla Brno?

Naše stavební společnost PS BRNO, s.r.o. se zabývá realizací staveb v oblasti pozemního stavitelství. Stavíme objekty občanské vybavenosti, průmyslové haly pro výrobu a logistická centra po celém území České republiky. Stejně jako Hudební scéna Městského divadla Brno slavíme letos dvacáté výročí založení společnosti. Naše spolupráce s divadlem trvá od samého počátku naší firmy, kdy jsme se rozhodli podporovat kulturu a sport.

Čím vás osobně oslovilo právě Městské divadlo Brno? Proč to nebyla jiná kulturní instituce?

Volba Městského divadla Brno byla poměrně jednoduchá, protože toto divadlo již tehdy patřilo mezi nejvýznamnější divadelní instituce v České republice zaměřené na činoherní a hudební produkci. Váš repertoár byl velmi vyvážený a zajímavý, což ostatní brněnská divadla nenabízela. MdB v čele s panem ředitelem Stanislavem Mošou a celý realizační a herecký tým měli již tehdy výrazně větší než regionální přesah.

Rád naše divadlo navštěvujete, a tak by mě zajímalo, který žánr preferujete?

Máte své oblíbené herce? A mohu vědět které?

Nejraději mám muzikálové komedie, ale mile mě překvapilo i muzikálové drama *Devět křížů*. Mými oblíbenými herci jsou Alena Antalová, Svetlana Janotová, Aleš Slanina a Dušan Vitázek.

V současné době slavíme krásné výročí dvacet let Hudební scény. Myslíte si, že Hudební scéna byla pro potřeby divadla důležitá?

Brněnská divadelní obec dlouho postrádala profesionální budovu, ve které by se dal realizovat hudební žánr v moderní podobě, takže vznik Hudební scény v MdB byl zásadním krokem, který této instituci přinesl velkou konkurenční výhodu v kulturním dění města. Hudba spojuje lidi napříč různými kulturami a jazyky, a proto Hudební scéna není jen o zábavě, ale má hluboký vliv na naši kulturu, historii a každodenní život.

Co byste naši oslavenkyni popřál do dalších let?

Přejeme celému divadlu, aby nadcházející roky byly plné inspirace, tvořivosti a nezapomenutelných představení. Ať vaše scéna i nadále roste a rozkvétá, přitahuje nové talenty a nadchne diváky všech generací.

Děkuji moc za vaše krásná slova a firmě PS BRNO přeji k jejímu stejnému kulatému výročí jen samé úspěchy!

Text: Helena Brzobohatá

Václav Fila

Dřevo nejde nahradit

Když jsem se zamyslel nad složením hráček a hráčů našeho orchestru, které jsem zpovídal pro tuto pravidelnou rubriku, musel jsem uznat, že dechovým plátkovým nástrojům se věnujeme pohříchu málo. I tito hudebníci si zaslouží, abychom jim dopřáli sluchu, a proto jsem si rozprávěl s rodákem z Ivančic, hobojistou orchestru MdB Václavem Filou. A tak laskavému čtenářstvu nabízíme velmi poutavé povídání o tom, jak si hobojisté vyrábějí kusy svého nástroje, a o tom, že Vašek je vlastně „práce všeho druhu“, a to nejenom v hudbě!

Většinou začínám stejnou otázkou, protože mě to opravdu zajímá – jak jste se dostal k nástroji, jako je hoboj? Rozumím, když si někdo začne brnkat na klavír nebo na kytaru, ale přece jenom hoboj není od začátku taková sranda.

To je taková zvláštní historie. Začal jsem zobcovkou u paní učitelky Bělské, no a po šesti letech flétny už se nedá nikam moc posunout. Můj sen byl klarinet. Přišel jsem na lidušku a shodou okolností seděl u komise, která vybírala žáky, pan profesor Hanus a hrozně jsem se mu líbil. Chodil k nám tak měsíc dva a přemlouval naše, že mám vlohy na hoboj a že se mu hrozně líbím a že mám ideální předpoklady. Slovo dalo slovo a po přemlouvání rodičů jsem tenkrát zvolil hoboj.

Co jsou ideální předpoklady, aby někdo hrál právě na hoboj?

Důležitý je samozřejmě nátlak, který se tvoří hraním. A dech je důležitý. Tím, že má hoboj úzký strojek, člověk nikdy nevyfoukne všechnen vzduch z těla, takže je třeba víc dýchat. Zkrátka je důležité umět pracovat s dechem a nátlakem.

A co dál?

Absolvoval jsem lidušku a po lidušce jsem chtěl jít na strojařinu. Já jsem nikdy nechtěl být profesionálním muzikantem. Nebo spíš jsem o tom neuvažoval. Ale udělal jsem talentovky na konzervatoř, byl jsem v podstatě nejlepší ze všech, no tak jsem nastoupil na konzervatoř. Po šesti letech jsem udělal zkoušky na JAMU, tam jsem nastoupil k profesoru Bartoníkovi a v roce 1990 jsem nastoupil do svého prvního angažmá do Národního divadla do operety. Dneska je to třicet čtyři let, co jsem u divadla.

Nelitoval jste někdy, že jste upustil od klarinetu?

Samozřejmě klarinet i saxofon mají podstatně větší využití než hoboj. Hoboj je specifický nástroj, je použitelný v nějaké té opeře, filharmonii. Ale postupem času jsem si zvykl, výsledky nějaké byly, takže jsem pak už nelitoval.

Co bylo příčinou, že i když jste o tom neuvažoval, přesto jste se stal profesionálním muzikantem?

Já byl od mala vedený k muzice. Máma zpívala s dechovkama a cimbálkama, já jsem chodil jako kluk do Jánošíku, slováckého kroužku, takže jsem k muzice měl blízko. Zpíval jsem s BROLNem, vyhrál jsem několikrát soutěž *Děti a píseň*. Takže jsem se kolem muziky pohyboval pořád. A byly to vždycky dvě misky vah – jestli muzika a kultura anebo stroje. Táta měl stavební firmu a já mám papíry na všechno – na autobus, nákladák, různé stroje, takže jsem přes rok dělal divadlo a o prázdninách jsem to kompenzoval a plnil si sen, že jsem u táty dělal se vším možným.

To jsou solidní extrémé. Na jedné straně hoboj, velmi jemná mechanika, a na druhé straně brutální stavební práce.

Vždyť já i s divadlem jsem jezdil jako druhý šofér!

Aha. To je taky slušná změna!

Je to příjemná změna. Jako dělat třicet čtyři let jedno a to samý, to potom už ta hlava taky jde kolem. Takže změna je někdy potřeba.

Vy jste nastoupil do operety a transformací divadel jste se potom dostal sem, do Městského divadla Brno, v roce 2004. Sledujete nějaký zásadní rozdíl v hraní operety, která někdy tíhne víc k artificiální hudbě, a muzikálem?

Samozřejmě, každé má svoje. I v operetě jsou těžké věci jako *Cikánský baron*, *Veselá vdova*, *Netopýr*, *Orfeus v podsvětí*, to jsou témata, co by se dala hrát i dnes. Nebo *Krásná Helena*. Já zkusil i filharmonii i operu, ale muzikál je mi tak nějak nejbližší.

Posloucháte nějakou muziku? Co máte rád?

Já nemám vyhraněný styl. Mně se líbí muzika, když je dobrá, rytmická. Oldfielda, i klasiku si někdy pustím, i popík mi nevádí, když je dobřej a příjemnej. V autě si pouštím cokoli, hlavně že se při tom dobře řídí a neusnu.

Uplatnění hoboje v muzikálu ale není zase tak velké. Zdaleka ne ve všech muzikálech jsou hobojové party.

Nejsou. Dneska se to píše spíš pro menší kapely. Co si budeme nalhávat, muzikanti stojí moc peněz a šetří se na všech místech. Nicméně si nemyslím, že když je tam hoboj napsaný, že není slyšet, právě naopak. Já to

ještě kombinuju s anglickým rohem, který je skoro ve všem a ty party jsou docela těžké. Pro mě jedním z nejtěžších byla *Mary Poppins*. Nebo jsme byli na zájezdu s *Kráskou a zvířetem* a já do toho naskočil za kolegu. A to se přiznám, že skákat ze dvou řádků, kde je sedm křížků, do sedmi béček nebylo nic jednoduchého i v mých letech.

To je snad až nemorální, tolik předznamenání, ne?

Dneska se to tak píše schválně. Někdo nám říkal, že na Broadwayi, kde mají muzikanti úplně jiné peníze než tady, se jim skladatelé pomstí tím, že to napíšou tak těžké, aby si hráči ty peníze zasloužili. (smích)

Jaký je rozdíl mezi hobojem a anglickým rohem?

Tam je rozdíl hlavně v tom, že hoboje je céčkový nástroj, tedy laděný v C, kdežto „angličan“ je v efku. Takže to je o kvintu jinde. Má jinou barvu, má jiný strojek, tón je delší a tmavší. Hmaty jsou stejné, nátiskem se to trochu liší. Používá se, protože je to do orchestru příjemná barva.

Jestli se nemýlím, tak nejslavnější part anglického rohu je to slavné sólo v *Largu*...

Ano, v Dvořákově *Novosvětské*. To je věc, která se používá na každém konkurzu na anglický roh.

A ty noční můry, že se to neozve...

No ano. Ale nemělo by se to stávat. Je to o strojku. Nejhorší je, že ten „angličan“ není v každém představení od začátku do konce, třeba půl hodiny se na něj nehraje a ten strojek potom uschne. Proto, jak se říká, hobojsiti pořád olizují strojek. Nikdo nechápe proč, ale jak to dřevo uschne, tak se pak nechce rozeznít. A to je pak ta noční můra. I na hoboje, jakmile je deset minut pauza a máte to nasadit někde v piánku, tak se vždycky modlím, aby to tam bylo.

Je pravda, že si každý hobojsista vyrábí strojek sám? Že není dopředu vyrobený už z továrny?

Já se přiznám, že už taky netvořím strojky, jako jsem si dělal dřív. Samozřejmě umím to, dělám to, ale je s tím taková práce. Když si objednáš strojek od dobrého hobojsisty, který se tím zabývá, koupím od něj pět strojků,

což není levné, ale vím, že mi každý, skoro hraje. Já když si dělám strojek, tak z těch pěti funguje třeba jeden dva. A ta časová ztráta! Takže si myslím, že 90 % lidí dnes strojky kupuje. Ale není to z obchodu, v obchodě se nedá koupit. Je to ruční práce. Dělal se pokusy, že by byl umělohmotný strojek, ani by se nemusel slinit, ale ta barva tónu není dobrá, nefunguje to. Dřevo nejde nahradit.

Jak takový strojek vlastně vypadá?

To jsou dva plátky, které se musí vyřezat. Původně dostanete cukrovou třtinu jako kulačinu, která je silná třeba čtyři pět milimetrů. Tu musíte dát na tři díly, ohoblujete, uděláte si z toho plátek, dáte dva k sobě, nasadíte na trubičku, omotáte nitkou a pak musíte začít škrabat další milimetry, než to začne mít správný tvar, než se to začne trochu ozývat. Je to strašná laboratoř. Výroba jednoho strojku trvá přes tři hodiny. A stačí ukrojit rožek nebo cokoli a je po něm. Také dřevo může být řídké nebo tlusté a barva tónu je podle toho. Když je řídké, tak hoboje mečí.

Jak dlouho takový strojek vydrží?

To záleží, jak často se hraje a kolik má hoboje v představení prostoru. Jsou přestavení jako *Medicus*, kde skoro tři hodiny nevyndám hoboje z pusu, a to pak strojek vydrží čtrnáct dní. „Angličanovi“ vydrží dýl, protože má víc dřeva, takže i dva tři měsíce.

Máte teď z repertoáru MdB nějaké srdcovky?

Já myslím, že mě baví skoro všechna představení. *Kříže* jsou výborné, *Medicus* je hodně těžký, ale pěkná muzika. Jsou představení, kde třeba nejsem, jako *Mamma Mia!*, a mrzí mě to. *Matilda* pěkná, *Heidi* supr, myslím, že mám oblíbené všechny inscenace.

Několik let po sobě jste se účastnil Tenisového turnaje divadelníků a umístoval jste se na velmi vysokých příčkách. Pořád hraje tenis?

Už ne tak často, není tolik času. Největším soupeřem mi byl vždycky Jirka Mach. Často-krát jsme spolu končili ve finále. Ale jednou nebo dvakrát, to byl myslím výroční desátý, jsem vyhrál celý ten turnaj. Baví mě to. A vůbec všechny tyto sporty – ping-pong, badminton a ještě třeba kolo.

A máte ještě další koníčky, kterými trávíte volný čas?

Tak motorka samozřejmě. Rád jezdím, mám rád rychlou jízdu, takže si někdy půjčím nějaké rychlejší autíčko. Mám dokonce sportovní licenci, udělal jsem si ji, když mi bylo asi pětadvacet a jezdil jsem závodit do Brna. Ale to už je všechno minulost. S tou muzikou se to nedá skloubit všechno dohromady. Já jsem jako kluk hrával závodně hokej, bylo mně pět šest let a táta mě vozil každé ráno v pět na trénink s kabelou, kterou jsem ani nemohl utáhnout. Dvakrát jsem dostal pukem, jednou do hlavy a podruhé do zubů, naštěstí bez následků. To se s hobojem nedalo skloubit. Jakmile přijdete o zub, jako muzikant končíte. Takže bylo buď to, nebo to.

A co prázdniny? Cvičíte a hraje dál nebo odpočíváte?

No, prázdniny, my ještě půlku prázdnin hrájeme na Biskupáku, ale pak jsem to zavřel a řekl: „Tak a měsíc tě nechcu vidět.“ Jak mi říkal pan profesor: „Prázdniny jsou od toho, aby sis odpočal, ne že na to sáhneš. Hudba musí mít koule, ale z druhé strany je potřeba taky si odpočinout.“ Takže přes prázdniny odpočívám, ten poslední týden už teda pomalu cvičím a pak už to jede. No, je to život, no. Jestli to vydržím ještě těch x let do důchodu, furt to prodlužují, no uvidíme. Nevím, co budu v čtyřiašedesáti ještě hrát. Dneska je mi padesát čtyři, tak uvidíme.

Text: Miroslav Ondra

Hra, která se zvrtila.

...Totiž, vůbec nezvrtila

Jan Trojan | 15. 4. 2024 | brnojournal.cz

Když se něco někomu nedaří, může to být velká legrace. Když se nezdary kaširují, hromadí, kumulují a probíhají za sebou na jevišti, je to obrovská švanda. Pokud se to umí. Pro herce o to náročnější, že fakticky nemají možnost improvizace, ani té nejmenší, nejkratší, protože taková inscenace postavená pro maximální humor na jakoby nechtěných scénách musí šlapat jako hodinky.

(...) Základem velké legrace by jistě mohl být i jiný žánr. Detektivka s vraždou nicméně nabízí spoustu možností. Režisér Tyc i herci je využili beze zbytku. Spolu s dramaturgem Šotkovským situovali děj do Tuřan na Brněnsku, hrát mají tamní ochotníci Divadelního spolku Tyl. Ověřil jsem, že tam žádní ochotníci nejsou, nemusí se tedy nikdo v Tuřanech cítit dotčen ani poctěn. (...) Začíná nekonečný proud komických scén. Odehrávají se v soukromém pokoji zavražděného. Je zařízen jako venkovské sídlo 20. let minulého století. Pochvala tady patří Petru Hlouškovi, jenž sice vyšel z podrobného popisu autorů, nicméně musel zajistit, aby vše dobře vypadalo a fungovalo. Padající obraz, zablokované dveře i starý výtah do prvního poschodí. Vrcholem je nakloněná rovina horního podlaží, když herec Mirek v podání Jonáše Floriána podkopne opěrný sloup. Nakloněná rovina se po chvíli ještě více nakloní... Do toho neobratnost herců, výpadky z role, opakování scén. Rekvizity nejsou tam, kde mají být, herci berou do rukou něco jiného, co potom chybí jinde. Hrouťí se i další části kulis. Nic se nedaří... Vidíme také prvky grotesky, kdy je postava omráčena zprudka otevřenými dveřmi. „Průšvihy“

se kumulují, až má divák před koncem první půle obavy, zdali bude ještě něco dalšího. Obává se zbytečně, dobrých nápadů autorů a inscenátorů je nepřeborně. Výraznou postavou inscenace je Kristýna Daňhelová v roli herečky Lindy. Dokazuje, že není jen skvělou muzikálovou zpěvačkou, ale také herečkou se silným komediálním nábojem. Neméně lze ocenit za inspicientku Aničku Martu Matějovou, která této postavě dává krásnou a legrační naivitu. Milan Němec exceluje v postavě Kryštofa, jenž je ve hře také vyšetřujícím inspektorem. Do výčtu herců patří ještě Jiří Mach coby herec Robert, Martin Mihál jako herec Luděk. Ocenění zaslouží všichni za komediální výkony i za preciznost, kterou taková inscenace vyžaduje. „Nebylo lehké tuto hru zkoušet, není prostor pro hereckou kreativitu. Je přesně dáno, co se má na jevišti dít,“ řekl novinářům před premiérou Milan Němec. Režisér Mikoláš Tyc k tomu poznamenal: „Někdy jsem musel herce upozornit, že jsou na amatéry příliš dokonalí, že musí trochu ubrat.“ O úspěchu hry, která se v Městském divadle rozhodně nezvrte v neprospěch diváka, svědčí vyprodaná představení.

1. Nejoblíbenější herec (vypište jméno):

2. Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):

3. Nejoblíbenější inscenace činoherní (zakřížkujte):

- William Shakespeare / Hamlet aneb Hádala se duše s tělem
- Francis Scott Fitzgerald / Velký Gatsby
- Ray Cooney / Prachy!
- Kateřina Tučková, Dodo Gombár / Bílá Voda
- Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields / Hra, která se zvrtila

4. Nejoblíbenější inscenace hudební (zakřížkujte):

- Andrew Lipa, Marshall Brickman, Rick Elice / The Addams Family
- Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb / Heidi
- Stanislav Moša, Zdenek Merta / BASTARD
- B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček / Proč bychom se netěšili na Smetanu

5. Nejvýraznější tvůrčí počin (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

The Addams Family / překlad - hudební nastudování - scéna - projekce - kostýmy - masky - choreografie - pyrotechnické efekty - plakát

Velký Gatsby / překlad - hudba - scéna - projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Prachy! / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Heidi / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Bílá Voda / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

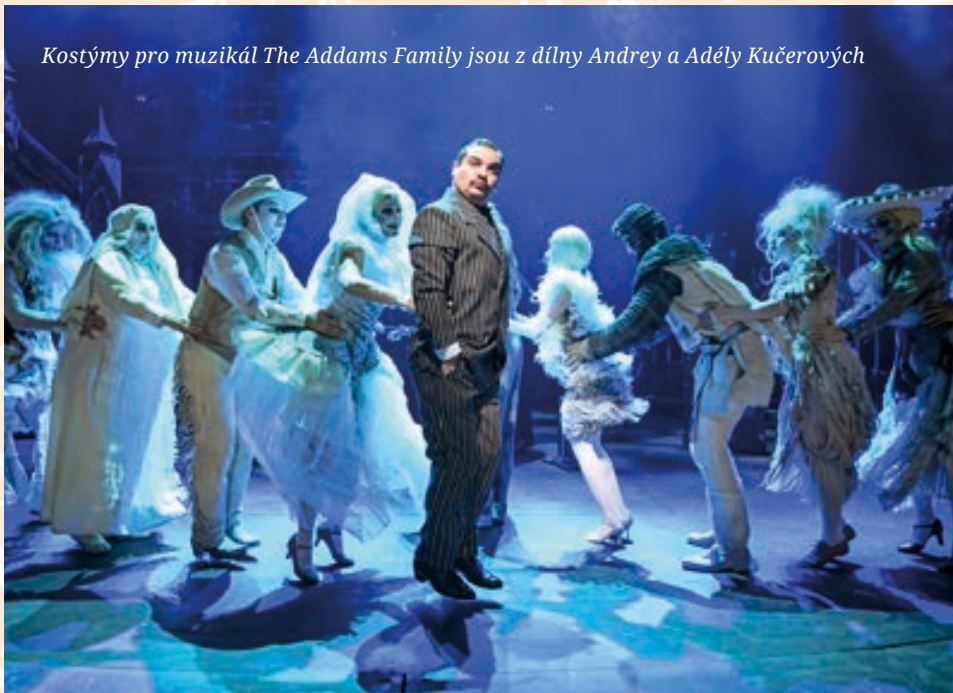
Hra, která se zvrtila / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

BASTARD / libreto - hudba - nové hudební nastudování a aranžmá - scéna a projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Proč bychom se netěšili na Smetanu / hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Nevybrali jste si v páté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

Kostýmy pro muzikál *The Addams Family* jsou z dílny Andrey a Adély Kučerových

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!
Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2025 během slavnostního předávání cen.
Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.
Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vložte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2024. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Připravujeme

John Dempsey Dana P. Rowe

ČARODĚJKY Z EASTWICKU

návrat oblíbené magické muzikálové komedie

Americký spisovatel, básník, literární a umělecký kritik, držitel Pulitzerovy ceny John Updike vydal knihu *Čarodějky z Eastwicku* v roce 1984. V příběhu o třech hrdinkách žijících na konci 60. let ve fiktivním malém městečku, kde se naprosto vymykají obvyklému způsobu života, využil svou schopnost být výborným pozorovatelem života a mravů americké střední vrstvy. Ve svých románech se snažil „dát pozemskosti krásu, jež jí

náleží“, a konkrétně čarodějky Sukie, Jane a Alexandru podrobil ironickému pohledu, kterým tehdy ožívající feministické hnutí silně problematizovalo. Čtenář Updikovy knihy pochopí, proč autor o následném filmovém zpracování z roku 1987 prohlásil: „Film už jsem viděl, a když jsem přežil návaly vulgárnosti na začátku a ozvěny svých dialogů, uvykl jsem jeho roztěkané fantazii a zvláště jsem obdivoval růžové balonky a velmi živě

žvýkání granátového jablka v epizodě, která nemá s mým románem nic společného... Čím méně se film podobal mé knize, tím lépe jsem se cítil. A něco z války mezi pohlavími se tam dostalo, i když úplně v jiné formě. Je to film, jaký bych nechtěl vidět dvakrát, ale vydržel jsem až do konce.“ Nutno podotknout, že práva na adaptaci studiu Warner Bros. poskytl a s faktem, že se film od jeho knihy zásadně liší, se i smířil, neboť „text knihy tu přece pořád je, ideální čtenář o něj může zavadit, vstoupit do něj, znovu ho oživit.“

Navzdory literátovu rozrušení je film režiséra George Millera úspěšným snímkem. Jen v Americe vydělal přes 60 milionů dolarů a ústřední čtveřice herců – Jack Nicholson, Cher, Susan Sarandon a Michelle Pfeiffer – se navěky zapsala do srdcí diváků této hororové sci-fi komedie. Pro poslední jmenovanou byl snímek prvním skutečným trhákem její další kariéry.

A právě tento film byl na seznamu, z něhož se rozhodl nejvýznamnější muzikálový producent Cameron Mackintosh vybrat vhodnou látku po svůj další muzikálový titul. Oslovil autorskou dvojici, textaře a libretistu Johna Dempseyho a hudebního skladatele Danu P. Rowea, aby si z nabídky titulů vybrali, a k producentově spokojenosti i autorům padl do oka právě titul *Čarodějky z Eastwicku*.

A tak měl 18. července roku 2000 v londýnském Drury Lane Theatre premiéru nový muzikál, který zde zaznamenal na 500 repríz a získal i pět nominací na Cenu Laurence Oliviera. Muzikálová adaptace *Čarodějek z Eastwicku* tedy pochází z filmového scénáře a rozvíjí příběh tří na začátku osamělých žen, které si díky svým nadpozemským silám přivolají tajemného Darryla Van Horna, jenž svou ďábelskou nekonformností otřese základy malého města doslova až od základů. Městské divadlo Brno bylo v roce 2007 teprve čtvrtým divadlem, kde se nový muzikál uváděl, a rázem se stal diváckým hitem, kritika jej označovala za „oslnivý“ a „sexy“ a „oslavu vášnivého života“. Vedle Ceny Thálie pro Petra Štěpána získala nominaci i Jitka Čvančarová za roli Sukie

a mezi širšími nominacemi tohoto ročníku byli i Martin Havelka alternující ústřední mužskou postavu a Lenka Bartolšicová za roli Felicie.

Návrat této inscenace v souvislosti s oslavami 20. výročí Hudební scény je pomyslným dárkem pro publikum i pro interprety, kteří se někteří po sedmnácti letech vrací k oblíbeným postavám. Nelze říci, že půjde o totožnou inscenaci, neboť na divadle je stěžejním prvkem herec a do obsazení přibyla spousta nových tváří, ale výchozí podmínky a inscenační tým zůstávají stejné. V režii **Stanislava Moší** se budou *Čarodějky z Eastwicku* znovu hrát v překladu **Jiřího Jonska**, v choreografii **Igora Barberiče**, kostýmech **Andrey Kučerové** a scéně **Jaroslava Milfajta**. O hudební nastudování se tentokrát podělí dirigenti **Dan Kalousek** s **Emou Javorovou**. V roli Darryla Van Horna se diváci znovu mohou těšit na **Petra Gazdíka** nebo **Petra Štěpána**, roli Sukie s **Radkou Coufalovou** nově nastuduje **Andrea Zelová**, o roli Alexandry se podělí **Ivana Vaňková** se **Svetlanou Janotovou** a postavu Jane s **Johanou Gazdíkovou** bude hrát **Tereza Navrátilová**. V roli Felicie se vrátí **Lenka Bartolšicová** a přidají se k ní **Lucie Bergerová** nebo **Viktória Matušová**, jejím manželem Clydem zůstanou **Milan Němec** nebo **Igor Ondříček**. Ke zcela novému obsazení muselo logicky dojít v případě mladého mileneckého páru, Michaela a Jennifer si zahrají **Libor Matouš** nebo **Rastislav Širila** nebo **Jakub Mauer** a **Kristýna Daňhelová** nebo **Dagmar Křížová**. U role Holčičky pokračujeme ve využívání talentovaných dětských herců vzešlých z Muzikálové školy, a tak se diváci mohou těšit na **Karolínu Čtveráčkovou** nebo **Marii Juráčkovou**. Pozorný divák najde i v početné company jména, která se do obsazení této muzikálové komedie vrátí po sedmnácti letech. *Čarodějky z Eastwicku* slibují být událostí nové, již 80. sezóny Městského divadla Brno. Slavnostní premiéry proběhnou na Hudební scéně **12. a 13. října 2024**.

Text: Klára Latzková

Nepřehlédněte

Celý rok prožitý s MdB
díky Ročnímu abonmá 2025

Milovými kroky se blíží konec roku, což v našem divadelním provozu mimo jiné znamená, že už pro vás máme v rámci Ročního abonmá připravený program do roku nového. V jeho nabídce jako již tradičně najdete celkem pět titulů, jejichž výběr vznikl spojením toho nejlepšího a nejvyhledávanějšího ze starších i novějších inscenací odehrávajících se na Činoherní i na Hudební scéně.

Na rok 2025 je pro vás přichystána hororová muzikálová komedie *The Addams Family*, muzikál *Medicus* podle bestselleru *Ranhojič* Noaha Gordona, nesmrtelná tragédie o hledání odpovědí *Hamlet aneb Hádala se duše s tělem*, nejúspěšnější muzikál současnosti *Drahý Evane Hansene* a bláznivá komedie *Hra, která se zvrtila*.

Stávající abonenti si předplatné mohou obnovit **do 18. října 2024** a následně noví zájemci si **Roční předplatné 2025** mohou zakoupit **od 29. října 2024**, a to osobně na komerčním oddělení divadla či online na www.mdb.cz.

Cena Ročního abonmá činí 2 950 Kč; pro důchodce, studenty a držitele průkazů ZTP a ZTP/P 2 250 Kč.

V příštím čísle

- Rozhovor se Svetlanou Janotovou.
- Ohlédnutí za premiérami muzikálu *Čarodějky z Eastwicku*.
- Povídání s Markem Hurákem.
- S Igorem Barberičem si popovídá Helena Brzobohatá.
- Představíme novou inscenaci *Bylo nás pět*.

Mediální partneři

RENGL

DOKOŘÁN říjen 2024

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150

297. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 24. 9. 2024

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová,

Tino Kratochvil, jeř Kratochvil

Titulní strana:

foto: Tino Kratochvil

Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson

DRAHÝ EVANE HANSENE

nejúspěšnější muzikál současnosti

Jan Brožek nebo Marco Salvadori

3. až 6. října
na Činoherní scéně

Premiéra 14. září na Hudební scéně

DVACET LET HUDEBNÍ SCÉNY

slavnostní koncert

režie Petr Gazdík